

Az Európai Unió területi menetrendje

Egy sokszínű régiókból álló, versenyképesebb és fenntarthatóbb Európa felé

Elfogadva
a városfejlesztésről és a területi kohézióról szóló
2007. május 24–25-i lipcsei
informális miniszteri találkozó alkalmából

I. Jövőbeli feladatok: a területi kohézió megerősítése

- (1) Az EU bizakodással fogadja a gazdasági, szociális és ökológiai szempontból elért eredményeket. Az EU-tagállamok gazdasága együttesen a világ GDP-jének kb. egyharmadát termeli meg. Ez a gazdasági erő, a több mint 4 millió km² nagyságú terület, valamint a sokféle régióban és városban élő 490 millió lakos jellemzi az EU területi dimenzióját.
- (2) Mi, a területrendezésért és -fejlesztésért felelős miniszterek, a területi menetrenddel jövőbeni együttműködésünk cselekvésorientált politikai keretét mutatjuk be, melyet az Európai Bizottsággal közösen dolgoztunk ki. A területi menetrenddel hozzájárulunk a fenntartható gazdasági növekedéshez és a munkahelyteremtéshez, csakúgy mint az EU-régiók társadalmi és ökológiai fejlődéséhez. Ezúton is támogatjuk az Európai Tanács lisszaboni és a göteborgi – egymást kiegészítő – stratégiáját.
- (3) A területi menetrenddel az EU többközpontú területi fejlesztését szeretnénk ösztönözni az európai régiókban rejlő források jobb kihasználása végett. Fontos tényező az emberek lakóhelyeül szolgáló vidékek területi integrációja. Így kívánunk hozzájárulni egy kulturális, szociális, környezetvédelmi és gazdasági szempontból fenntartható Európához. Különösen fontos, hogy az újabb tagállamokat jobban bevonjuk a többközpontú településfejlesztés politikájába. A területi menetrenddel – a területi szolidaritás jegyében – hozzá szeretnénk járulni a jobb életkörülmények és életminőség biztosításához annak érdekében, hogy az emberek mindenütt egyenlő, az adott regionális és helyi lehetőségekhez igazodó esélyekkel élhessenek – függetlenül attól, hogy Európa szívében vagy szélén lagnak-e.
- (4) Véleményünk szerint a „területi kohézió” jövőbeni feladata, hogy egy állandó és együttműködésen alapuló folyamattá alakuljon a területfejlesztés politikai, adminisztratív és technikai szintű különböző szereplőinek és érintettjeinek bevonásával. Ezt az együttműködést az egyes tagállamok történelme, kultúrája és intézményi kerete határozza meg. Az EU kohéziós politikájának az eddiginél jobban figyelembe kellene vennie az egyes területek szükségleteit és jellemzőit, valamint a régiók és városok specifikus földrajzi nehézségeit és lehetőségeit. Ezért szállunk síkra amellet, hogy a gazdasági és társadalmi jólét elősegítése érdekében a jövőbeli kohéziós politikában fontosabb szerepet kapjon a területi dimenzió.

- (5) A területi kohéziót csak a területfejlesztés összes érintettje közötti intenzív és folyamatos párbeszéd révén lehet megvalósítani. Ezt az együttműködési folyamatot nevezzük területi irányításnak. A magánszektor (különösen a helyi és regionális szinten tevékenykedő vállalkozóknak), a tudomány világának, az állami szektor (főként a helyi és regionális önkormányzatoknak), a civil szervezeteknek és az egyes ágazatoknak együtt kell működniük annak érdekében, hogy jobban hasznosíthassák az európai régiókban nélkülözhetetlen beruházásokat, és hozzájáruljanak az éghajlatváltozás kezeléséhez.
- (6) A területi menetrenddel együttműködésünk eredményeit mutatjuk be. 2004-es rotterdami informális miniszteri találkozón az EU kilátásainak jobb értékelését szolgáló területfejlesztési politikában egyeztünk meg, Luxemburgban pedig (2005-ben) megállapodtunk a jövőbeli közös cselekvéseinket megalapozó területi prioritásokban, valamint „Az Európai Unió területeinek állapota és kilátásai” című szakértői jelentés kidolgozásában, amely jelentés eredményeire a területi menetrend épül. Területi menetrendünk kidolgozását 2006 nyarától kezdve az érintettek egész Európán átívelő párbeszéde támogatta. Az EK-Szerződés 2., 6., 16. és 158. cikke alapján a területi kohézió a kohéziós politika harmadik dimenziójának tekintendő. Szó van róla például a harmadik és a negyedik kohéziós jelentésben és a 2006-ban elfogadott, a kohézióra vonatkozó közösségi stratégiai iránymutatásokban is. Elkötelezzük magunkat amellett, hogy a cél elérése érdekében még szorosabban együttműködünk egymással és az uniós intézményekkel – függetlenül az EU reformfolyamatáról (az EU alkotmányszerződéséről) folyó jelenlegi vitától.

II. Új kihívások: A regionális identitás megerősítése, a területi sokszínűség jobb kihasználása

- (7) Napjainkban új, komoly területi kihívásokkal kell szembenéznünk. Ide tartoznak
- az éghajlatváltozásnak az EU és szomszédai területére gyakorolt, regionálisan különböző hatásai, főként a fenntartható fejlődés vonatkozásában,
 - a növekvő energiaárak, az energiahatékonyság hiánya és az eltérő területi lehetőségek az energiaellátás új formái vonatkozásában,
 - régióink, köztük a határokon átnyúló területek gyorsuló integrációja a globális versenybe, ugyanakkor a világ országainak és régióinak fokozott kölcsönös függősége,
 - az EU bővítésének hatásai a gazdasági, társadalmi és területi kohézióra, különös tekintettel Kelet-Európa és az új tagállamok, valamint régiók közlekedési infrastruktúrális és energia-infrastrukturális integrációjára,
 - az ökológiai és kulturális erőforrások túlzott igénybevétele és a biológiai sokféleség csökkenése, főként a növekvő területfelhasználás révén, miközben a félreeső területek elnéptelenednek,
 - a demográfiai változás (különösen az elöregedés), valamint a külső és belső migráció területi hatásai a munkaerőpiacra, az általános érdekű szolgáltatásokkal történő ellátásra,

a lakáspiacra, a települési szerkezet alakulására és arra, hogy hogyan élnek együtt az emberek városainkban és régióinkban.

- (8) A fenti kihívásokat tekintve meggyőződésünk, hogy az EU területi kohéziója a fenntartható gazdasági növekedés és a társadalmi és gazdasági kohézió – az európai szociális modell – megvalósításának előfeltétele. Ebben az összefüggésben alapvető és szolidaritásunkat kifejező feladatnak tekintjük, hogy minden régióban olyan körülményeket teremtsünk, amelyek a polgároknak egyenlő esélyeket, a vállalkozóknak pedig fejlődési kilátásokat biztosítanak. Egyetértünk abban, hogy a regionális identitások és lehetőségek, valamint az európai régiók, városok és falvak szükségletei és különféle jellemzői egyre nagyobb szerepet játszanak a területi kohéziós politikában és a többi regionális fejlesztési politikában.
- (9) A területi menetrenddel az európai régiók globális versenyképességének és fenntarthatóságának a fokozásához is hozzájárulunk, ami összhangban áll a tagállamok által 2005-ben elfogadott, megújított lisszaboni stratégiával. Fel kell térképezni és ki kell aknázni a régiókban rejlő, a fenntartható gazdasági fejlődést és új uniós munkahelyek létrejöttét elősegítő különféle helyi lehetőségeket. Kötelezettségvállalása révén minden régió és város hozzájárulhat az energiatakarékossághoz és a decentralizált energiaellátáshoz, valamint az éghajlatváltozás mérsékléséhez – többek között az alacsony kibocsátású vagy kibocsátásmentes települések kialakításának a támogatásával, az energiaellátás további lehetséges megújuló energiaforrásainak feltárásával, illetve az energiahatékonyság ösztönzésével, különösen az épületállomány tekintetében. Városainknak és régióinknak jobban fel kell vértézniük magukat az éghajlatváltozással szemben. Szorosan be kellene vonni őket mind a lisszaboni stratégia megvalósítását szolgáló irányítási folyamatokba, mind pedig a nemzeti reformprogramokba.
- (10) Kiemeljük a közösségi politikák területi vonatkozású befolyásának növekedését, amivel kétféleképpen is számolni kell. Egyfelől az EU-politikáknak egy stratégiaileg integrált területi fejlesztési megközelítés révén jobban figyelembe kellene venniük a helyi, regionális és országos szintű lehetőségeket, valamint az érintettek motivációit. Másfelől az egyéni városi és regionális fejlesztési stratégiáknak érezhetőbben alkalmazkodniuk kellene a nemzeti és európai összefüggésekhez. Fontos, hogy az országos, regionális és helyi célkitűzések szorosan összefonódjanak az uniós politikákkal. Különösen igaz ez a vidékfejlesztési, környezetvédelmi és közlekedési politikákra, valamint az EU kohéziós politikájára.
- (11) A fenntartható városok lipcsei chartája kiegészíti a területi menetrend célkitűzéseit, amennyiben az integrált városfejlesztési politikát európai méretű feladatként mutatja be. Így az integrált városfejlesztési politika és a területi kohéziós politika egymást kölcsönösen kiegészítve járul hozzá a fenntartható fejlődés célkitűzéseinek megvalósításához.

III. Az Európai Unió fejlesztésének területi prioritásai

(12) A területi menetrend a továbbra is érvényes Európai Területfejlesztési Terv (*European Spatial Development Perspective*, ESDP) három fő célkitűzésére épül, melyek a következők:

- kiegyensúlyozott és többközpontú városrendszer, valamint a városok és a vidék között újfajta partnerség kialakítása,
- egyenlő hozzáférés biztosítása az infrastruktúrához és a tudáshoz,
- fenntartható fejlődés, a természeti és kulturális örökség körültekintő kezelése és védelme.

A menetrend alapjául szolgálnak továbbá az európai földrész fenntartható területfejlesztésére vonatkozó, az Európa Tanács Miniszterek Bizottsága által megerősített iránymutatások. Ezekre építve szándékunk az EU szomszédos országaival folytatott területi párbeszéd elmélyítése is.

(13) Területi kohéziós politikánk keretében a következő uniós területfejlesztési prioritások mellett kötelezzük el magunkat:

1. Törekszünk a többközpontú fejlesztés és az innováció fokozására a városi régiók és városok közötti hálózatépítés révén

(14) A különböző méretű városi régiók és városok egyrészt a vállalkozásokkal, másrészt a társadalmi és politikai szempontból érintettekkel folytatott, egész Európát átfogó együttműködés révén tudják leginkább kibontakoztatni képességeiket. Ha sikerül innovatív módon hálózatokat építeniük egy többközpontú európai térségben, olyan körülményeket teremtenek, amelyek lehetővé teszik, hogy a globális versenyt saját fejlődésük érdekében hasznosítsák.

(15) A regionális központ szerepét betöltő városoknak egy többközpontú struktúra elemeiként kellene együttműködniük, hozzáadott értékükkel segítve a vidéki vagy peremvidéki területeken fekvő városokat, valamint a specifikus földrajzi kihívásokkal és szükségletekkel szembesülő területeket (például egyes szigetek, illetve part menti és hegyvidéki területek strukturális hátránnyal küzdő részeit). E folyamat megkönnyítésére folyamatosan bővíteni és korszerűsíteni kell az Európa régióiban és régiói között működő infrastrukturális hálózatokat. Ezért támogatjuk mind a városi régiók közötti, mind pedig az EU belső határai mentén vagy akár külső határain túl fekvő kis- és közepes méretű városokkal folytatott együttműködést.

2. A vidéki és városi területek között a partnerség és a területi irányítás új formáira van szükség

- (16) A versenyképes és fenntartható Európa eltérő méretű városi régiókat, valamint vidéki területeket foglal magában, melyek igen sokfélék, és különbözőképpen függnek egymástól. A városi régiókat városközpontok és vidékies területek veszik körül, a városi régiók vonzáskörzetén kívül eső vidéki területeket pedig regionális központok, valamint kis- és közepes méretű városok övezik. A megfelelő önkormányzatoknak egymástól kölcsönösen függő partnerként meg kellene határozniuk közös lehetőségeiket, és közös regionális és szubregionális fejlődési stratégiákat kellene kidolgozniuk, ilyen módon együttesen megvetve az alapját annak, hogy a régiók és szubrégiók vonzóvá váljanak, és mind a magán-, mind az állami szektor befektetésekről dönthessen. Ezt értjük városi-vidéki partnerségen.
- (17) A régióorientált befektetésekre irányuló döntéseket a köz- és a magánszférabeli érintetteknek közösen kellene előkészíteniük. Ebben az összefüggésben elengedhetetlen, hogy például a különböző méretű helyi önkormányzatok önkéntes társulásokat hozzanak létre közös marketing vagy a közös problémák kezelését szolgáló közös stratégiák kidolgozása céljából. A demográfiai változás fényében a fiatalok elvándorlásával szembesülő önkormányzatoknak szorosan együtt kell működniük a vonzó szolgáltatások és infrastruktúra fenntartása érdekében. Ez az együttműködés új politikai dimenziót jelent. Megerősítéséhez az európai régiókban újfajta területi irányítási szabályozásokra lehet szükség. Általánosságban szólva esélyt szeretnénk adni a fejlődés innovatív gazdasági potenciáljának. Ehhez a sikeres partnerség és a politikai együttműködés tapasztalatait lehet felhasználni egy működő regionális összefüggésben, beleértve a határokon átnyúló területeket is. Ezért támogatjuk a városok és régiók közötti előremutató versenyt.

3. Ösztönözni kívánjuk a versenyképes és innovatív regionális klaszterek létrehozását Európában

- (18) Az együttműködési és hálózatépítési politika segítségével a növekedési övezeteknek ki kellene terjedniük az EU gazdasági gócpontjain túlra. Az erők egyesítésének egyik lehetséges útja a megfelelő és innovatív klaszterek létrehozása, amelyekben együttműködik az üzlet, a tudomány és az igazgatás – szomszédainkkal együtt, a belső és külső határokon túl is.
- (19) Ösztönözzük a különböző nagyságú városi régiókat, a kis- és közepes méretű városokat, valamint a vidéki területeket, hogy működjenek együtt az – akár más országokban fekvő – önkormányzatokkal, így erősítve nemzetközi identitásukat és szakosodásukat annak érdekében, hogy vonzóbbá váljanak a beruházások számára. Mindezek során ésszerű a már meglévő innovációs központokra összpontosítani.

4. Támogatjuk a transzeurópai hálózatok megerősítését és kibővítését

- (20) A mobilitás és a hozzáférhetőség az EU összes régiójában a gazdasági fejlődés alapvető feltétele. E többközpontú európai térségben – beleértve a szomszédos országokat is – a mobilitási igény kielégítése és a városi környezet javítása érdekében fontos, hogy biztosítsuk a kombinált közlekedési rendszerek integrált és fenntartható fejlesztését. Mind az utas-, mind

pedig az áruszállítás területén elengedhetetlenek a megfelelő vasúti, közúti és légi hálózatok (beleértve az életképes regionális repülőterek hálózatát is), a hatékony tengeri, part menti és belvízi hajózási útvonalak, az adott hátszaggal kapcsolatot teremtő másodlagos hálózatok, valamint a határokon átnyúló közlekedésirányítás. Támogatjuk a határokon átnyúló vasúti és közúti forgalom előtt álló akadályok felszámolását, különösen pedig a telematika alkalmazását a közúti hálózatok túlterhelt részei működőképességének elősegítésére.

- (21) Támogatjuk, hogy minden régióban – különösen a peremvidékeken és a vidéki területeken – akadálytalanul és szociális szempontból igazságos módon hozzá lehessen férni az információs és kommunikációs technológiához, leépítve a hozzáférhetőség területi alapú korlátait, és lehetővé téve az általános érdekű szolgáltatások, köztük az egészségügyi ellátás és az oktatás decentralizált és megfelelő működését. A szükséges infrastruktúra, például a szélessávú hozzáférés minden területre kiterjedő, a keresletnek megfelelő biztosítása érdekében javasoljuk, hogy az infrastruktúra – például a szélessávú kábelek – kiépítését tegyék az új közlekedési és kommunikációs programok részévé.
- (22) A nem megújuló energiaforrások korlátozott készleteit, az EU növekvő importenergia-függőségét és az éghajlatváltozás kihívásait tekintve a növekvő energiakereslet szükségessé teszi, hogy tovább kutassuk és fejlesszük a megújuló energia decentralizált, hatékony, biztonságos és környezetbarát termelésének eddig jobbára kiaknázatlan lehetőségeit. Az erre vonatkozó – és különösen a vidéki területeken esélyteremtő – regionális lehetőségek kihasználásaképpen javasoljuk az energiaágazat hálózatainak további megerősítését, illetve feltételrendszerének összehangolását.

5. Ösztönözzük az éghajlatváltozás hatásaival is foglalkozó transzeurópai kockázatkezelést

- (23) Tovább kellene fejleszteni a közös transzregionális és integrált kezdeményezéseket és stratégiákat a természeti kockázatok kezelése, az üvegházhatású gázok kibocsátásának elkerülése és csökkentése, valamint az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás érdekében. További erőfeszítésekre van szükség a területi kohéziós politika fejlesztéséhez és élénkítéséhez, különösen a területileg differenciált alkalmazkodási stratégiák következményeire való tekintettel.
- (24) A kockázatkezelés hatékonyságának növeléséhez és a fejlődés helyes irányba való tereléséhez a szomszédos országokkal együttműködve integrált transzeurópai és határokon átnyúló stratégiákat kellene elfogadni (például az árvízvédelemmel, az aszályok és az elsivatagosodás megelőzésével, az integrált parti övezeti és hegyvidéki területi irányítással, a technológiai kockázatkezeléssel és az előrejelzések javításával kapcsolatban). Emellett újfajta kockázatirányítási szabályozásokat kellene kidolgozni, különösen a többféle kockázat jellemezte területek, például a parti övezetek, a tópartok, a tengeri és folyómedencék és a hegyvidéki területek vonatkozásában.

6. A fejlődés szempontjából többletértéknek tekintendő ökológiai struktúrák és kultúrkincsek megerősítését kérjük

- (25) Fontos, hogy az adott regionális körülmények és lehetőségek keretében az európai ökológiai struktúrák, valamint a kulturális és természeti örökség – főként az ember által alakított területek és az építészeti minőség (mind a tervezés és a kivitelezés, mind pedig az épített környezet vonatkozásában) – pótolhatatlan értékei képezzék a környezeti és kulturális irányultságú fejlődés alapját, ami – különösen a hátrányos helyzetű vagy szerkezetátalakításokkal szembesülő régióknak – a különféle kulturális identitások megőrzése mellett fejlődési kilátásokat is nyújt. Összehangolt transznacionális intézkedésekkel és megfelelő irányítással kellene ösztönözni a kulturális útvonalakat és hálózatokat, valamint az egyéb, természeti és kulturális szempontból jelentős területi projekteket.
- (26) Az értékes természeti területek és kultúrtájak hálózatainak továbbfejlesztése mellett foglalunk állást annak érdekében, hogy integrált és fenntartható transzeurópai „zöld struktúrák” jöjjenek létre, amelyekben megfelelő folyosók és övezetek kapcsolják össze a védett területeket és az egyéb, európai vagy országos jelentőségű térségeket.
- (27) Az EU ökológiai vagy kulturális szempontból sérülékeny térségeiben is meg kellene erősíteni az integrált területfejlesztési politikákat, hogy megoldhassuk a fő nehézséget: a gazdasági fejlődés, illetve a környezetvédelmi, szociális és kulturális fenntarthatóság összeegyeztetését.

IV. A területi menetrend megvalósítása

- (28) Annak érdekében, hogy a hat területi prioritást jobban be lehessen építeni a politikai vitákba és a döntéshozatali folyamatokba, az alábbi lépéseket tartjuk fontosnak és javasoljuk 2007 és 2011 között megvalósítani, kötelezettséget vállalva a végrehajtásukért.

1. Az európai intézmények tennivalói

- (29) Üdvözljük a városoknak a regionális növekedéshez és foglalkoztatáshoz való hozzájárulásáról szóló európai bizottsági közleményt, melynek a területi menetrend fényében történő nyomon követését kérjük az Európai Bizottságtól.
- (30) Kérjük, hogy a társadalmi és gazdasági kohézióról szóló jövőbeli jelentéseiben az Európai Bizottság továbbra is konkrétan utaljon az EU területi dimenziójára, arra ösztönözve a városokat és régiókat, hogy fejlődési stratégiáikat európai összefüggésbe ágyazzák. Ez hozzájárulna a szubszidiaritás elvének megvalósításához.
- (31) Kérjük, hogy az Európai Parlament Regionális Fejlesztési Bizottsága, a Régiók Bizottsága keretein belül működő „Területi kohéziós politika” szakbizottság, valamint az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság támogassa és valósítsa meg munkájában a területi menetrend

prioritásait, vagyis azt, hogy a városok és régiók határozottabb szerepet játszanak az uniós politikák megvalósításában.

2. Tennivalók az Európai Bizottság és az uniós tagállamok közötti szoros együttműködés érdekében

- (32) Az EU-tagállamok (valamint ezek helyi és regionális önkormányzatai) és az Európai Bizottság között folyamatos és mélyreható párbeszédet javasolunk a stratégiai területfejlesztési kérdésekről. Ennek érdekében hatékonyan ki kellene használni a meglévő bizottságok (főként az alapok koordinációs bizottsága [*Committee of the Coordination of Funds, COCOF*] által létrehozott „Területi kohézió és városi ügyek” szakértői bizottság) által nyújtott lehetőségeket.
- (33) Kérjük, hogy az Európai Bizottság és a többi európai intézmény a szubszidiaritás elvéből kiindulva kezdeményezzen párbeszédet a tagállamokkal annak megvitatására, hogyan értékelhetők és vehetők figyelembe az európai jogalkotás hatásai a fenntartható városi és területi fejlesztésre és tervezésre, és hogyan lehet javítani a területi kérdéseket érintő uniós politikák és kezdeményezések összehangolását. Az értékelést és az összehangolást a meglévő intézményi és eljárési keretek között lehetne elvégezni.
- (34) Az EU-politikák területi kohézióra gyakorolt hatásainak mélyrehatóbb elemzését, az ok-okozati összefüggések feltárását, valamint a területi kérdésekről szóló rendszeres jelentésekhez jól használható mutatók kidolgozását javasoljuk az ESPON 2013 program keretében és szoros együttműködésben az Európai Bizottsággal. Ebben az összefüggésben fontos az ESPON és URBACT program, valamint a városi felmérés (*Urban Audit*) szoros együttműködése.
- (35) Az európai területi együttműködési programok keretében (3. célkitűzés) a – többek között a szomszédos országokkal – folytatott együttműködést olyan új és jövőorientált támogatási eszköznek tekintjük, amely lehetőséget nyújt a városok és régiók európai hálózatainak megerősítésére, és támogatja az új, innovációorientált európai fejlesztési folyosókat. Kérjük, hogy az Európai Bizottság támogasson bennünket a területi kohézió ösztönzése szempontjából hatékony eszköznek tekintendő interregionális, határokon átnyúló és transznacionális együttműködés kiépítésében.

3. Tennivalók az EU-tagállamokbeli területi kohézió megerősítésére

- (36) Hatáskörünk keretein belül kötelezettséget vállalunk arra, hogy a területi menetrend politikai prioritásai, valamint a kohéziós politikáról szóló közösségi stratégiai iránymutatások (2007–2013) területi aspektusai beépüljenek a nemzeti, regionális és helyi fejlesztési politikákba. Az EU osztrák elnöksége alatt a területi stratégiákra vonatkozó kormányzásról rendezett 2006. júniusi badeni konferencia következtetéseinek fényében javasoljuk, hogy a területi dimenzió

épüljön bele a kohéziós politikát uniós és nemzeti szinten megalapozó stratégiai folyamatokba.

- (37) Biztosítani fogjuk, hogy adott nemzeti intézményi szabályozási kereteinken belül átlátható döntéshozatali folyamatok segítségével, a köz- és magánszektorbeli érintettek, valamint a civil szervezetek bevonásával dolgozzuk ki a területi politikákat és prioritásokat, valamint a megvalósításukhoz szükséges intézkedéseket.

4. A miniszterek közös tennivalói

- (38) A területi menetrend megvalósítása érdekében egyetértünk a minisztériumaink közötti (beleértve az adott uniós elnökséget is), valamint az Európai Parlamenttel, az Európai Bizottsággal, a Régiók Bizottságával, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsággal és az Európai Beruházási Bankkal folytatott együttműködés informális struktúráinak fenntartásában. Ehhez szükség van a megfelelő titkársággal ellátott és az egyéb tagállamokból is érkező szakértők által támogatott elnökségi csoportok zökkenőmentes működésére.
- (39) Egyetértünk abban, hogy a területi kohéziós kapcsolattartó pontok hálózata révén közösen lépünk fel az egymással, illetve az Európai Bizottsággal folytatott együttműködés folytatása és megerősítése érdekében. Törekszünk arra, hogy a területi menetrenddel foglalkozó, az uniós tagállamokból és az Európai Bizottságból összeálló nyílt munkacsoport a menetrend megvalósításának jelenlegi szakaszában is folytassa munkáját.
- (40) Közös intézkedéseink első lépéseként, egyben a 2007. tavaszi Európai Tanács nyomon követéseként hatáskörünk keretein belül kötelezettséget vállalunk arra, hogy hozzájárulunk egy fenntartható és integrált éghajlati és energiapolitikához az EU-n belül.
- (41) További közös intézkedéseink a területi szempontból alapvető uniós kérdésekről szóló, egész Európán átívelő vita megkönnyítésére összpontosítanak majd. A legfontosabb témák a következők:
- a lisszaboni folyamat 2010 utáni alakulásáról szóló vita,
 - a kohéziós politika 2010. évi félidei felülvizsgálata,
 - az EU vidékfejlesztési politikájának 2010. évi félidei felülvizsgálata,
 - az EU fenntartható fejlődési stratégiájának (FFS) 2011. évi átdolgozása,
 - a tengerpolitikáról szóló zöld könyvben tett javaslatok megvalósításának módjáról folyó jelenlegi vita,
 - Az EU 7. környezetvédelmi cselekvési programjáról folyó jelenlegi vita,
 - a közlekedési politika 2010 utáni alakulásáról szóló vita,
 - a kutatási és innovációs politikáról folyó jelenlegi vita,
 - a szomszédsági politikáról folyó jelenlegi vita.

- (42) Kérjük a soron következő uniós elnökségeket, hogy az összes EU-tagállammal, az európai intézményekkel, köztük az Európai Bizottsággal és az Európai Beruházási Bankkal, valamint a többi érintettel közösen valósítsák meg a területi menetrendben megfogalmazott intézkedéseket. Üdvözljük a portugál elnökség kezdeményezését, hogy az első cselekvési program kidolgozása révén megkönnyíti a területi menetrend megvalósítását, valamint a szlovén elnökség szándékát, miszerint tevékenységei révén kezdeményezi a menetrend megvalósítását.
- (43) Kérjük, hogy a 2008. tavaszi Európai Tanács előkészítésekor a szlovén elnökség vegye figyelembe a területi menetrendet annak érdekében, hogy a regionális és városfejlesztés területi keretfeltételeinek politikai szinten komolyabb és formálisabb elismerésben legyen részük, valamint hogy az EU döntéshozatalában új részvételi módozatok alakuljanak ki.
- (44) Egyetértünk abban, hogy a területfejlesztés köz- és magánszférabeli érintettjeit szerepvállalásra kell ösztönözni az EU területi kohéziójának megvalósítása érdekében, egyben el kell ismerni specifikus érdekeiket. Az európai területfejlesztést célzó elképzelésekről szóló közös vita megkönnyítheti a különböző érdekek összeegyeztetését. Kérjük a soron következő uniós elnökségeket, hogy ezt a törekvést az Európában éppen aktuális politikakidolgozási igényekkel összhangban lévő specifikus tevékenységek révén támogassák. Üdvözljük, hogy a portugál elnökség 2007 novemberére informális miniszteri találkozót szervez, és hogy Németország 2008 tavaszán konferenciát rendez a területi és gazdasági kérdésekről.
- (45) Kérjük az elkövetkező magyar elnökséget, hogy 2011 első félévében értékelje és vizsgálja felül a területi menetrendet.
- (46) Politikai feladatunknak tekintjük, hogy felhívjuk a figyelmet az EU előtt álló legfontosabb területi kihívásokra, ezért mind európai, mind tagállami szinten tevékeny szerepet kívánunk játszani a területi menetrend megvalósításában. Meggyőződésünk, hogy a területi menetrend fontos lépés a sokszínű régiók és tevékeny polgárok versenyképes és fenntartható Európája felé.